

Govor na svečanoj promociji diplomanata 2014.

Ostvarenje ambicija i snova

piše: Mia Tošić

Dame i gospodo, poštovani uzvanici, drage gošće i gosti, dekane i profesori,

iznimna mi je čast biti danas ovdje i obratiti vam se u ime promoviranih studenata. Jednom mi je jedan prijatelj rekao: „Kada se obraćaš ljudima, neka razum napiše činjenice – srce neka ih pročita.“ Danas ću učiniti upravo to. Nisam jedna od onih koja je od najmlađih dana znala što će biti kad odraste. Možda i jesam, ali vjerujem da Srebrna krila više ne traže pjevačicu moga kalibra!

Sve do srednje škole nisam u potpunosti shvaćala tko su to diplomati. Sjećam se kako mi je jednom prilikom jedan tatin prijatelj rekao: „Diplomati su oni koji idu iz Graza preko granice autom i ne moraju skrivati novi parfem u čarapi kao tvoja mama.“ Ipak, diplomati nisu samo to. Danas znam da je diplomacija ostvarenje mojih ambicija i snova. Znanost budućnosti. Struka koja vječno gura granice sloge i razumijevanja. Nešto što nam je postalo prijeko potrebno u ovim novim vremenima. A ima li većeg zadovoljstva od toga da cijeli život hodamo i pomičemo granice?

Moji snovi počeli su u UN-u. Otkad sam prvi put dobila priliku i čast biti dijelom njihova programa simulacija, znala sam koje visine želim dostići. Imati priliku upoznati mlade iz svih kutaka svijeta i proučavati njihove navike i stavove iz prve ruke iskustvo je koje je učvrstilo moju želju da radim u struci međunarodnih odnosa, pa tako i da upišem ovaj fakultet. UN je ušće svijeta. Jedna organizacija koja je pod istim krovom ujedinila različite kulture, vjerska opredjeljenja i narode vješto je sažela moje vizije u jednu cjelinu. Moja velika želja i integriranje u UN naučilo me jednom jako vrijednom pristupu. Ako se uspijem odmaknuti od sigurnosti svojih navika i prijeći preko različitosti koje su nepoznate mojoj kulturi te se izdići iznad svih stereotipa života, doživjet ću pravo razumijevanje i put svoje karijere. Imala sam tu sreću i mogućnost da proputujem svijet. Ono najvrednije što sam s tih putovanja ponijela upravo su ljudi. Iste takve iznimne ljude gledam i danas ovdje. Oni su ti s kojima dijelim ovaj trenutak.

Tijekom ovih godina studiranja i druženja iskoristili smo svoje vrijeme najbolje što smo znali. Trudili smo se upiti što više vrijednih misli, primijeniti sve mudre

savjete i biti ponos onih koji su nas učili. Postigli smo mnogo. Kao zajednica i kao pojedinci. Bilo je tu ljubavi, suza, težih i lakših ispita, debata i rasprava, utakmica u nogama, roštiljanja i ludih izlazaka, predivnih putovanja, puno smijeha, neka divna nova prijateljstva i šaka uspomena na, kako kažu, najljepše dane života. U samo nekoliko godina VŠMOD se razvio u instituciju punu mogućnosti. Jedna od ljepših privilegija našeg studiranja zasigurno su bila putovanja. Od Vatikana preko Kambodže i New Yorka pa sve do Indije, imali smo prilike upoznati mnoge svjetske kulture. Kako u profesionalnom, tako i u kulturnom pogledu. Proveli smo lijepe godine gostujućih predavača, seminara, simulacija i međunarodnih konferencija. Imali smo sreće biti dio zajednice koja brine o nama.

Možda smo od svega očekivali i puno više, ali upravo nas snalaženje s onim što imamo i način na koji pristupamo brzini kojom se svijet mijenja čini kreatorima budućnosti. Moramo se ponašati kao da sve što radimo nešto znači. Biti samouvjereni i toliko dobri da nas ne mogu zaobići. Okružiti se pozitivnim i ambicioznim ljudima i kloniti se straha. On je srušio mnogo više snova nego neuspjeh. Štogaod vam rekli, riječi i ideje zaista mogu promijeniti nečiji svijet.

U ime promoviranih studenata, želim zahvaliti dekanu, profesorima te svima koji su bili dio našeg puta na podršci i svemu dobrome što su prenijeli na nas. Također želim zahvaliti tetama iz referade i tajništva koje su zaslužile nagradu „Ponos Hrvatske“ za sav doprinos našim diplomama danas. Vjerujem da je svakome od nas koji smo danas ovdje primili diplomu iznimno bitna svaka osoba koja s nama dijeli ovaj trenutak. Vi ovdje naši ste najveći navijači. Hvala vam što hodate uz nas jer s vama je zasigurno lakše. I za sam kraj, misao koju meni jedna iznimno voljena osoba često ponavlja: „Zaključajte ovaj dan i ovaj uspjeh u svoja srca. Pa kad život krene postavljati prepreke, kad posao postane teško izboriti i kad sve naučeno postane tek zrno mudrosti na putu, sjetite se ovoga dana i snage i odlučnosti s kojom ste odlučili slijediti svoje snove.“ Mi smo budućnost kojoj se toliko nadamo.

Velika mi je radost bila obratiti vam se u ime svih promoviranih studenata i hvala vam na pozornosti!